

Arrest

**nr. 150 577 van 10 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Haïtiaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. OVENEKE KINGA, loco advocaat I. TWAGIRAMUNGU, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Haïtiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 mei 2015 en heeft zich op 5 juni vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 17 juni 2015.

1.3. Op 10 juli 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 juli 2015 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Haïtiaan afkomstig uit Gressiers. Sinds uw geboorte woonde u en werd u opgevoed door uw oom (broer van uw vader) P.(...) J.(...) M.(...) die sinds 2007 “Maire-Adjoint was van Gressier. Uw oom zorgde ervoor dat er gronden van de gemeente ter beschikking werden gesteld om daarop huizen te bouwen voor de slachtoffers van de aardbeving waardoor Haiti in 2010 werd getroffen. Bepaalde personen gingen daarmee niet akkoord en begonnen uw oom en zijn familie te bedreigen. Uw neef P.(...) J.(...) H.(...) die administrateur was van de gemeente Gressier vertrok als eerste tengevolge die bedreigingen. Daarop vertrok uw oom die alvorens naar Frankrijk te vertrekken meer dan een jaar in Petit Guave verbleef. Op een dag in 2012 kwam u thuis en zag dat iedereen vertrokken was. U bleef nog enkele dagen of een maand thuis en vertrok vervolgens naar familie van uw moeder in Merger. U ging nog steeds naar de school die zich in de nabijheid van het huis van uw oom bevindt waardoor de belagers van uw oom in 2015 op de hoogte kwamen dat u de neef was van P.(...) J.(...) M.(...). Op 15 mei 2015 werd u door drie mannen te voet op straat toen u terugkwam van school aangesproken. Zij vroegen aan u waar uw oom was waarop u loog dat deze nog zich in Petit Guave bevond, terwijl u wist dat hij reeds naar Frankrijk was vertrokken. Op 18 mei was er een feest in Haïti en liep u op het strand. Twee mannen die bij u waren zagen een motor met daarop drie mannen aankomen en zeiden dat u moest vluchten. U zette het op een lopen en wist in de menigte te ontsnappen. Vervolgens vertrok u naar Martissant waar u tot 23 mei 2015 verbleef. Op 23 mei 2015 vertrok u met een visum van de Dominicaanse Republiek dat u in Martissant verkregen had naar de Dominicaanse Republiek. Daar vroeg u online een vals visum voor Turkije aan waarop u op 28 mei 2015 een vlucht nam naar België. In België werd u dezelfde dag met het vals visum onderschept. In het Centrum Caricole vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag liet u de volgende documenten voor. Een vluchtelingenkaart van uw neef P.(...) J.(...) H.(...), een uitnodiging van uw oom voor een bijeenkomst van burgemeesters, internetartikels over de gronden die werden ter beschikking gesteld voor de slachtoffers van de aardbeving. De documenten die u neerlegde werden u door P.(...) J.(...) M.(...) in het Centrum Caricole overhandigd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals omschreven in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Haïti alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de Wet over de Subsidiaire Bescherming zou lopen.

Vooreerst kan er ernstig worden getwijfeld aan de door u voorgehouden band met P.(...) J.(...) M.(...), de man waarvan u beweerde dat het uw oom is. Ofschoon u vanaf uw geboorte tot omstreeks 2012 samen met hem en zijn familie in diens huis verbleef en werd opgevoed weet u nagenoeg niets over P.(...) J.(...) M.(...) en de andere bewoners van het huis te vertellen. Wat betreft P.(...) J.(...) M.(...) weet u niet wanneer hij geboren is en weet u niet zeker waar hij geboren is (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl uit informatie van het facebookprofiel van uw oom blijkt dat hij in Port-Au-Prince is geboren. Verder wist u aanvankelijk voor de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) niet te zeggen tot welke partij uw oom behoorde (zie vragenlijst DVZ, vraag 5), terwijl u voor het Commissariaatgeneraal stelde dat hij lid was van de “RDNP”. Ofschoon u beweerde de naam van die partij reeds sinds 2007 te kennen is het opvallend te noemen dat u de naam van de partij was vergeten en u het zich pas herinnerde na het bezoek van uw oom in het centrum waar u verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Ook wist u niet hoe de ouders van P.(...) J.(...) M.(...) noemden. U beweerde dat zij overleden waren en dat er wel over hen werd gesproken doch hun namen zou u niet kennen. Daar de ouders van P.(...) J.(...) M.(...) ook uw grootouders zijn is het onbegrijpelijk dat u hun namen niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder weet u niet welke opleidingen uw oom heeft genoten en wist u zelfs niet te vertellen of hij gehuwd is (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Over de overige familieleden die samen met u in het huis van Gressier verbleven wist u ook bijna niets te vertellen. U liet optekenen dat daar negen personen woonden die allemaal neven of nichten zijn. U gevraagd naar de namen van uw negen medebewoners kende u enkel twee van de drie namen van de kinderen van uw oom, namelijk P.(...) J.(...) H.(...) en P.(...) M.(...) L.(...) (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). P.(...) J.(...) H.(...) blijkt volgens de documenten die u voorlegt administrateur van Gressier te zijn geweest maar veel meer informatie kon u over hem niet geven. U weet niet wanneer hij het huis verlaten heeft en over de redenen waarom hij diende te vertrekken bleef u ook uiterst vaag. U zei dat hij om dezelfde problemen vertrokken is maar dat deze

problemen op het moment van zijn vertrek nog niet zo erg waren. De redenen waarom hij uiteindelijk vertrokken is kon u echter niet verder concretiseren (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Verder stelde u dat P.(...) J.(...) H.(...) in Frankrijk asiel heeft gekregen, als bewijs daarvan legde u voor het Commissariaat-generaal zijn vluchtelingenkaart voor. Op basis waarvan hij asiel kreeg kon u echter niet toelichten (zie gehoorverslag CGVS, p. 2).

Daar uw band met P.(...) J.(...) M.(...) en het feit dat u met hem en zijn familie in hetzelfde huis woonden aan de basis liggen van de door uw ingeroepen problemen is het onbegrijpelijk dat u zo weinig weet te vertellen over uw oom en diens familie.

Ook over de bedreigingen die uw oom en diens familie hebben ondergaan kunt u weinig vertellen. U zei dat men van plan was om uw oom en gans de familie te vermoorden maar kon daaraan weinig concreets toevoegen. U gevraagd waar zij werden bedreigd liet u optekenen dat zij overal op straat bedreigd werden maar dat uw oom ook thuis bedreigd werd. Wat er toen juist gebeurde kon u niet zeggen en u was ook niet op de hoogte wanneer dat gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Verder vertelde u eerst voor het Commissariaat-generaal dat na het vertrek van uw oom en zijn zoon, de andere familieleden één na één het huis verlieten (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Verder in het gehoor stelde u dat u op een dag in 2012 thuis kwam en dat het huis plots leeg was en alle familieleden vertrokken waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Voorts stelde u initieel voor het Commissariaat-generaal dat u tot aan uw vertrek uit Haïti permanent in het huis van uw oom heeft gewoond, u stelde zelfs uitdrukkelijk nooit op een ander adres te hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p. 1). Verder in het gehoor liet u plots optekenen dat u na het vertrek van alle familieleden uit het huis van uw oom in 2012, u nog enkele dagen of een maand in diens huis verbleef, waarna u naar Merger vertrok en daar tot aan uw vertrek uit Haïti in 2015 bleef wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

Verder kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw persoonlijke problemen volledig tegenstrijdig zijn met wat u liet optekenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 15 mei 2015 werd nagezeten door mannen op een motor en op 18 mei 2015 op het strand werd aangesproken door drie mannen die vroegen naar uw oom (zie vragenlijst DVZ, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat u op 15 mei 2015 werd aangesproken door drie mannen op straat die u vroegen naar uw oom en dat u op 18 mei 2015 op het strand werd achterna gezeten door drie mannen op een motor. Deze mannen zouden niets gezegd hebben en nadat u door twee mensen waarmee u op het strand liep werd verwittigd dat die mannen kwamen om u te doden slaagde u erin om te vluchten. Hoe die mannen op de hoogte waren dat u door die mannen op een motor werd geviseerd is niet echt duidelijk. U stelde dat zij op de hoogte waren van uw probleem, wat niet echt geloofwaardig is daar u de namen van deze mensen niet eens kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Geconfronteerd met bovenvermelde discrepanties herhaalde u dat de feiten die u voor het Commissariaat-generaal uiteenzette de correcte zijn. Nochtans werd het verslag dat door de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgemaakt u voorgelezen en werd het ook door u voor akkoord ondertekend. Bovendien moet worden opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal geen opmerkingen had over het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 1).

Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag. Wat betreft de documenten kan worden gesteld dat een zekere P.(...) J.(...) M.(...), Maire-Adjoint was van Gressiers en diens zoon P.(...) J.(...) H.(...) de administrateur was van de gemeente Gressiers, die in Frankrijk een vluchtelingenkaart heeft gekregen. Deze documenten tonen geen nauwe familieband aan met bovenvermelde personen, laat staan dat zij een bewijs vormen voor de door u aangehaalde problemen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan een nauwe familieband met P.(...) J.(...) M.(...) en diens familie wordt bevestigd door het feit dat ofschoon P.(...) J.(...) M.(...) u in het "Centrum Caricole" kwam opzoeken u geen idee heeft waar P.(...) J.(...) M.(...) in Frankrijk woont. De internetartikels die u voorlegde gaat over de overheveling van gronden om daarop huizen te bouwen doch leveren geen indicatie voor de door u aangehaalde problemen.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

“De Commissaris- generaal besliste ten onrechte het volgende: (...)

7. ARGUMENT VAN VERZOEKER.

7.1 wat betreft het band tussen P. O. en zijn oom P. J. M.. Verzoeker betreurt dat de commissaris-generaal het asielrelaas van verzoeker niet aannemelijk acht. Zo heeft de Commissaris-generaal bedenkingen gemaakt omtrent de asielrelaas van verzoeker als volgt: (...)

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing schendt het artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Volgens artikel 48/3 van de vreemdelingen wet moet de vluchtelingenstatus erkend worden wanneer de asielzoeker voldoet aan de Geneefse Conventie. Het Vluchtelingenverdrag van Genève uit 1951 vereist voor de erkenning van de vluchtelingenstatus een „gegronde vervolgingsvrees” in hoofde van de aanvrager. Deze kern van de vluchtelingendefinitie omvat twee elementen:

Een subjectieve vrees en een objectieve situatie die eraan beantwoordt.1 Er blijkt uit zijn asielrelaas, werd hij opgevoed door zijn oom, de heer P. J. M. die sinds 2007 “Maire-adjoint was van Gressier” een gemeente in Haïti. Na de aardbeving waardoor Haïti werd getroffen, bepaalde personen bedreigde zijn familie en ondertussen zijn oom en zijn neef (de administrateur van de gemeente Gressier). Wanneer de Commissaris – generaal vraagt aan de verzoeker “wat was beroep van uw oom ” (zie gehoor CGVS, p.3) Verzoeker zei dat hij een” Politiker maire adjoint van Gressier was “(zie gehoor CGVS, p.3) Uit een verklaring van zijn oom (zie stuk 3.2) is hij bedreigd en er bestaat risico voor zijn leven.

7.2. Famileband met P. J. M. De moeder van Verzoeker woont in Frankrijk (zie stuk 5). Volgens de verklaringen van P. J. M., is het duidelijk dat familierelaties echt zijn;

Verzoeker heeft genoeg kennis over de familie van zijn oom P. J. M. en zijn problemen;

7.3 Wat betreft het voordeel van twijfel en de actuele vrees. De verzoeker is van mening dat zijn asielrelaas was geloofwaardig en coherent. En men kunnen het voordeel van twijfel toepassen, volgens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet moet de asielzoeker alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag geven. “Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan : (...)”

In casu, kunnen we het voordeel van twijfel aan zijn asielrelaas toepassen.”

Verzoeker voegt enkele documenten als bijlage aan zijn verzoekschrift, welke hij in de bijgevoegde inventaris aanduidt als volgt: *“Attest van erkenning tot vluchteling in Frankrijk voor zijn oom P.J.M.”, “Attest van erkenning tot vluchteling in Frankrijk voor P.J.H., de zoon van P.J.M.”, “Verblijfbewijs van de moeder van verzoeker in Frankrijk”, en “En vonnis over de feiten van de vader van verzoeker”.*

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongelooftwaardig is.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de door verzoeker voorgehouden band met P.J.M., de man waarvan hij beweert dat het zijn oom is. Daar zijn band met P.J.M. en het feit dat hij met hem en zijn familie in hetzelfde huis woonde aan de basis liggen van de door hem ingeroepen problemen is het, aldus de commissaris-generaal, onbegrijpelijk dat verzoeker zo weinig weet te vertellen over zijn oom en diens familie. Ook over de bedreigingen die zijn oom en diens familie hebben ondergaan, kan verzoeker weinig vertellen, aldus de commissaris-generaal. In dit verband wordt tevens gewezen op tegenstrijdige verklaringen die verzoeker op het Commissariaat-generaal aflegde omtrent zijn laatste verblijfplaats in zijn land van herkomst. Voorts wordt opgemerkt dat verzoekers verklaringen aan de commissaris-generaal over zijn persoonlijke problemen volledig tegenstrijdig zijn met wat hij liet optekenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Betreffende de door verzoeker neergelegde documenten wordt vastgesteld dat deze geen nauwe familieband aantonen met de hierin vermelde P.J.M. en P.J.H., laat staan dat zij een bewijs vormen van de aangehaalde problemen.

2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 10 juli 2015 (CG nr. 1501122), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij blijft immers steken in theoretische uiteenzettingen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het op zeer algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dergelijk algemeen verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag, te ontcrachten. De motivering van de bestreden beslissing blijft onverminderd gehandhaafd. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde stukken wijzigen niets aan hetgeen voorafgaat. Ze vermogen geenszins de geloofwaardigheid van zijn relaas ook maar enigszins te herstellen.

Het document waaruit blijkt dat de zoon van P.J.M. als vluchteling werd erkend in Frankrijk werd reeds eerder ingediend. Het bewijs dat P.J.M. in Frankrijk de vluchtelingenstatus heeft zet verzoekers verklaringen en de bestreden beslissing niet in een ander daglicht aangezien uit dit attest enkel en alleen blijkt dat P.J.M. erkend vluchteling is, niets meer en niets minder.

Het verblijfsbewijs van, beweerdelijk, verzoekers moeder in Frankrijk, vermeldt louter enkele administratieve gegevens zoals de geldigheidsduur van de verblijfskaart en enkele identiteitsgegevens van de betreffende vrouw, doch dit document bevat, net als het document van de rechtbank van Port-au-Prince van 3 augustus 2010 waarin over de verdwijning van een zekere O.P. wordt gesproken, beweerdelijk verzoekers vader, geen enkele informatie met betrekking tot (de persoon van) verzoeker,

laat staan van diens beweerde problemen in Haïti. Daargelaten dat uit die documenten geen familieband blijkt en kan worden afgeleid, verstrekken zij geen enkele informatie omtrent verzoekers en diens verklaarde problemen.

Het schrijven van J.M.P. d.d. 12 juli 2015 toont geen nauwe familieband aan met verzoeker, en vormt geenszins een bewijs van de door verzoeker aangehaalde problemen.

De Raad wijst er bovendien op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Om die reden kan aan voormeld door verzoeker neergelegde schrijven van 12 juli 2015, dat overigens een gesolliciteerd karakter vertoont, geen bewijswaarde worden toegekend.

2.6. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaas.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS